

Objective of the study: To develop principles for selecting acupuncture points for the treatment of xerostomia.

Material and methods. An analysis of 20 ancient Chinese sources dating from 220 AD containing information on the treatment of xerostomia was carried out. In addition, the 30-year clinical experience of the Department of Alternative and Complementary Medicine was summarized.

Results. Principles for individualized selection of acupuncture points were developed, based on the characteristics of classical Chinese points: LU5 Chize, LI1 Shangyang, LI3 Sanjian, LI4 Hegu, ST19 Burong, ST39 Xiajuxu, SI1 Shaoze, BL19 Danshu, BL27 Xiaochangshu, KI1 Yongquan, KI2 Rangu, KI7 Fuliu, PC3 Quze, PC8 Laogong, TE1 Guanchong, TE4 Yangchi, GB44 Zuqiaoyin, LR3 Taichong, LR13 Zhangmen, DU27 Duiduan. Point selection was performed according to visual and palpatory characteristics assessed in each patient: tissue tone (flaccid/hypertonic); trophic skin changes (edema/dryness, desquamation); color characteristics (pallor, cyanosis/hyperemia); sensitivity (hypoesthesia/hypersensitivity); degree of pigmentation (absence of coloration/hyperpigmentation); morphological changes (hypertrophy/atrophy). For each session, 3-8 acupuncture points were selected. Depending on the dominant clinico-pathogenetic syndrome, different stimulation techniques were applied: tonification, dispersion, or harmonization.

Conclusions. The application of principles for the individualized selection of acupuncture points in the treatment of xerostomia contributes to increasing therapeutic efficacy, particularly in patients with chronic somatic diseases accompanied by oral dryness and in those with reduced efficacy or intolerance to pharmacological treatment.

Keywords: acupuncture, xerostomia, dry mouth, salivation.

CORELAȚIA DINTRE PLANUL OCLUZAL ȘI VOLUMUL OROFARINGELUI LA PACIENȚII CU ANOMALII DENTO-MAXILARE

Sorocian Ionela, studentă, Facultatea de stomatologie, USMF „Nicolae Testemițanu”

Strîșca Stanislav, dr. șt. med., asist. univ., Catedra de chirurgie oro-maxilo-facială și implantologie orală „Arsenie Guțan”, USMF „Nicolae Testemițanu”

Introducere: Anomaliile dento-maxilare sunt caracterizate prin tulburări ale dezvoltării arcadei dentare și ale bazelor osoase maxilare, fiind frecvent asociate cu dezechilibre scheletale cranio-faciale. Aceste modificări pot influența morfologia și funcționalitatea căilor aeriene superioare. Poziția sagitală și verticală a maxilarelor, în special a mandibulei, joacă un rol determinant în configurarea spațiului orofaringian și în menținerea permeabilității aeriene. Evaluarea relației dintre planul ocluzal și volumul orofaringelui prezintă importanță clinică în diagnosticul și planificarea tratamentului ortodontic și ortognatic.

Scopul lucrării: Investigarea corelației dintre înclinarea planului ocluzal și volumul orofaringian la pacienții cu malocluzie de Clasa II, precum și analiza modificărilor postoperatorii.

Materiale și metode: Studiul a inclus 20 de pacienți adulți (22–36 ani), dintre care 6 au fost evaluați și postoperator. Examinările imagistice au cuprins CBCT și teleradiografie de profil pentru analiza morfologică

și cefalometrică. Au fost determinați volumul total al orofaringelui (cm^3), aria minimă axială (mm^2), planul ocluzal conform analizei Arnett și unghiurile SNA, SNB, ANB și FMA. Corelațiile dintre variabile au fost evaluate prin coeficientul Spearman (ρ).

Rezultate: Volumul orofaringian preoperator a variat între 14–43 cm^3 (media 28,5 cm^3), iar aria minimă între 68–476 mm^2 (media 240 mm^2). Postoperator s-au înregistrat creșteri ale parametrilor volumetrici. Unghiul SNB a prezentat corelație pozitivă cu volumul orofaringian, iar ANB corelație negativă cu aria minimă. Nu s-a evidențiat o corelație semnificativă între planul ocluzal și volumul orofaringian.

Concluzii: Poziția mandibulei influențează dimensiunile orofaringelui, în timp ce planul ocluzal nu prezintă o asociere statistic semnificativă. Chirurgia ortognatică contribuie la îmbunătățirea parametrilor scheletali și respiratori.

Cuvinte-cheie: anomalii dento-maxilare, plan ocluzal, volum orofaringian.

CORRELATION BETWEEN THE OCCLUSAL PLANE AND OROPHARYNGEAL VOLUME IN PATIENTS WITH DENTO-MAXILLARY ANOMALIES

Sorocian Ionela, student, Faculty of stomatology, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Strișca Stanislav, PhD, assist. prof., Department of oral-maxillofacial surgery and oral implantology „Arsenie Guțan”, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Background. Dento-maxillary anomalies are characterized by disturbances in the development of the dental arches and maxillary bases and are frequently associated with craniofacial skeletal imbalances. These changes can influence the morphology and functionality of the upper airways. The sagittal and vertical position of the jaws, particularly the mandible, play a determining role in shaping the oropharyngeal space and maintaining airway patency. Evaluating the relationship between the occlusal plane and oropharyngeal volume is of clinical importance in the diagnosis and planning of orthodontic and orthognathic treatment.

Objective of the study: To investigate the correlation between the occlusal plane inclination and oropharyngeal volume in patients with Class II malocclusion, as well as to analyze postoperative changes.

Material and methods. The study included 20 adult patients (22–36 years old), of whom six were also evaluated postoperatively. Imaging examinations included CBCT and lateral cephalometric radiography for morphological and cephalometric analysis. The following parameters were determined: total oropharyngeal volume (cm^3), minimum axial area (mm^2), occlusal plane according to the Arnett analysis, and the SNA, SNB, ANB, and FMA angles. Correlations between variables were evaluated using the Spearman correlation coefficient (ρ).

Results: Preoperative oropharyngeal volume ranged from 14 to 43 cm^3 (mean 28.5 cm^3), while the minimum axial area ranged from 68 to 476 mm^2 (mean 240 mm^2). Postoperatively, increases in volumetric parameters were observed. The SNB angle showed a positive correlation with oropharyngeal volume, while the ANB angle showed a negative correlation with the minimum axial area. No significant correlation was found between the occlusal plane and oropharyngeal volume.

Conclusions: The position of the mandible influences the dimensions of the oropharynx, whereas the occlusal plane does not show a statistically significant association. Orthognathic surgery contributes to improvement of skeletal and respiratory parameters.

Keywords: dento-maxillary anomalies, occlusal plane, oropharyngeal volume.

TRATAMENTUL MODERN AL STOMATITEI HERPETICE ACUTE LA COPII

Ștefanț Veronica, rezidentă, asist. univ., Catedra de stomatologie pediatrică „Ion Lupan”, USMF „Nicolae Testemițanu”

Stepco Elena, dr. șt. med., conf. univ., șef catedră, Catedra de stomatologie pediatrică „Ion Lupan”, USMF „Nicolae Testemițanu”

Introducere: Stomatita herpetică acută (SHA) este o boală infecțioasă cauzată de Virusul Herpes simplex tip 1, care este condiționat patogen și posedă tropism pronunțat față de țesutul nervos. În fazele acute induce citopatologie la nivelul culturilor celulare monostratificate. Manifestările orale se localizează pe proiecția nervilor afectați și pot cauza simptome grave, atât locale cât și generale, în special la copii cu vârsta până la 5 ani, iar tratamentul necesită o abordare interdisciplinară.

Scopul lucrării: Stabilirea unei metode optime și eficiente de tratament, pentru a reduce durata bolii și frecvența perioadelor de exacerbare.

Material și metode: Pentru efectuarea acestui studiu s-au utilizat surse literare bibliografice, bazele de date PubMed, EBSCO precum și Protocoale Clinice Naționale.

Rezultate: Tratamentul SHA prin aplicarea locală a preparatelor medicamentoase antivirale și antiseptice nu a demonstrat eficacitate clinică, pe când administrarea sistemică de Aciclovir de la primele simptome a adus la reducerea perioadei simptomatice și la remisii de lungă durată. Tratamentul etiologic sistemic timpuriu contribuie la ameliorarea stării pacientului, reducerea fazei acute la forma ușoară sau medie și scade durata perioadei contagioase. Asistența stomatologică locală reduce riscul de reinfectare, ajută la ameliorarea sindromului dolo local și la epitelizarea mai rapidă a țesuturilor afectate.

Concluzii: Tratamentul SHA presupune administrarea obligatorie a medicației antivirale pe cale sistemică, facilitând însănătoșirea și având rol profilactic împotriva exacerbărilor.

Cuvinte-cheie: Stomatita herpetică, infecție virală, aciclovir.

TREATMENT OF ACUTE HERPETIC STOMATITIS IN CHILDREN

Ștefanț Veronica, resident, assist. prof., Department of pediatric dentistry „Ion Lupan”, „Nicolae Testemițanu” SUMPh

Stepco Elena, PhD, assoc. prof., Head of department, Department of pediatric dentistry „Ion Lupan”, „Nicolae Testemițanu” SUMPh